

אלו מציאות פרק שני בבא מציעא

כה.

עין משפט נר מצוה

צה א מ"י פ"ג מהל' אברהם הלכה ה' צ"ב ב מ"י שם הלכה ו' סמך ע"פ עד טו"ש: ח"מ פ"י רס"ט ע"פ ח' צ"ג ג מ"י שם טו"ש ע"ס סמך ט: צה ד מ"י שם טו"ש ע"ס סמך י: צ"ב ה מ"י שם הל' ז' טו"ש ע"ס סמך יא: ק ו מ"י שם טו"ש ע"ס סמך יב: קא ז מ"י שם טו"ש ע"ס סמך יג: קב ח מ"י שם טו"ש ע"ס סמך יד: קג ט מ"י שם פ"ח הלכה ו' סמך טו"ש ע"ס סמך יא: קד ל מ"י שם פ"ג הלכה ו' סמך ט: קה מ מ"י פ"ג מהל' תפלה הלכה טו סמך ע"פ יט טו"ש ע"ס סמך יא: קח סמך ט: קו נ מ"י פ"ג מהל' גולה ואברהם הל' א סמך ע"פ עד טו"ש ע"ס סמך יב: רס"ט ע"פ ד: קז ס מ"י שם הל' ח:

מוסף רש"י

מצא תכריך של שטרות ב' הרי זה יחזיר. דעבר כ"ז סמך הוא (לע"ז) כ"ח. אלא דרשנוהו אם רבאי הוא. וס"ל משמע עד דרוש אח"כ אותו, עד דרוש את אח"כ (לע"ז) כ"ח. שלש רגלים. דלואט ענינם להחזיר י"ב חודש, מי שמתא לא לו שום מילאס חייב להחזיר שלש רגלים, ואם נתא לא חזר הסוכות ל"ך להחזיר. והלכתי כפסח ועברת ונחמ, דהיינו י"ב חודש, וס"ל אין ל"ך להחזיר (ברכות וזו). ב' ב'. כלומר כפסח שנמצאתו (תענית א'). כדי שיגיע אחרון שבשיראל. כלומר קודם בלתי מוט, לנהר פרת. שהוא רמק יזר (שם).

רבינו חננאל

רבינו חננאל (תמשיך) א' עד אחד כמאן דליתיה דמי. מדת ארכו ומדת רחבו [נתתן למדת ארכו] זה נתן מדת ארכה ורחבה של טלית וזה נתן מדת גמיה חיתתן לבעל מדת ארכה ורחבה. אשתו ואומרת זה הגט נתנו לו בעלי ונפל ממני ואמרה [סימנין] והבעל אמר סימנין וטועין כי לא נתתיה לה עדיין ינתן לה והוא שנותנת סימנין מובהקין כגון נקב ישנו בצד אות פלוני ש"מ דבסימן מובהק שריתן אשת איש דהיא איטורא וכל שכן מונח: מתני' עד מתי חייב להחזיר וכו' תא עד שידעו בו שכני המקום שנמצאת בה זו האבידה ורמינן על הא

מצא תכריך של שטרות מי נחא ליה ללדוה ב' ואל"ס אין נחא ליה דמי לולא להחזיר דלדוה ליה ללדוה וי"ל דלדוה רולא להפסיד עמה כדי להיות כספק ריוח פעם אחרת:

חמשה עשר יום. ואל"ס והלא א"י היא ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה (א) עשרה פרסאות זיוס היו ארבעים יוס בלודך וירושלים מן הירדן שהוא תחום א"י מהלך יוס אחד כדליתא בצילה (דף ה.) נשאר מלד אחד ל"ט ימים וי"ל דעס כרמים ויערים היה ארבע מאות פרסה אבל מישוב לא היה כל כך:

לא בעינן בול"י הא. וסגי בתלמא יומי ואל"ס ד' ימים ומתלמא דרין דהיינו חצי של ט"ו יוס וי"ל דמי לא שכיח שירתא ואין הולך צלילה גס כל היום אינו הולך לפי שלא יתאמל מלון עצרב:

אבן

דליתיה דמי ויניח עדי אריגה ועדי נפילה יתנתן לעדי נפילה דאמרינן ובונה ומאניש אחרניא נפל מדת ארכו ומדת רחבו ונתתן למדת ארכו דמדת רחבו שעורי קא משער לה כד מכסי לה מרה וקאי ומדת ארכו לא משתער לה מדת ארכו ומדת רחבו ומדת גמיו ינתן למדת ארכו ורחבו מדת ארכו ומדת רחבו ומדת משקלותיו ינתן למדת משקלותיו הוא אומר סימני הגט והיא אומרת סימני הגט ינתן לה במאי אילימא במדת ארכו ורחבו דלמא בהדי דנקיש ליה חזיתיה אלא נקב יש בו בצד אות פלוני הוא אומר סימני החוט והיא אומרת סימני החוט ינתן לה במאי אילימא בחיורא ובסומקא ודלמא בהדי דנקיש ליה חזיתיה אלא במדת ארכו הוא אומר בחפיסה והיא אומרת בחפיסה ינתן לו מ"ט מידע ידעה דכל מה דאית ליה בחפיסה הוא דמנח ליה: מתני' ועד מתי חייב להחזיר עד כדי שידעו בו שכניו דברי ר"מ ר' יהודה אומר לשלש רגלים ואחר הרגל האחרון שבעה ימים כדי שילך לביתו שלשה ויחזור שלשה ויכריז יום אחד: ג' תנא שכני אבידה מאי שכני אבידה אילימא שכנים דבעל אבידה אי ידע ליה ליזול ולהדריה נהליה אלא שכני מקום שנמצאת בו אבידה: רבי יהודה אומר ב' ורמינהו א בשלשה במרחשון שואלין את הגשמים ר"ג אומר ב' ב' (שהוא) ט"ו יום אחר החג כדי שיגיע אחרון שבא לנהר פרת אמר רב יוסף לא קשיא כאן במקדש ראשון כאן במקדש שני במקדש ראשון דנפיש ישראל טובא דכתיב בהו יהודה וישראל רבים כחול אשר על הים לרוב בעינן כולי האי במקדש שני דלא נפיש ישראל טובא דכתיב בהו כל הקהל ארבע רבוא אלפים שלש מאות ושישים לא בעינן כולי האי אמר ליה אביי והא כתיב וישיבו הכהנים והלוים וגו' והמשוררים והשוערים וכל ישראל בעריהם וכיון דהכי הוא אפכא מסתברא מקדש ראשון דנפיש ישראל טובא דמצוות עלמא ומשתכחי שיירתא דאולי בין ביממא ובין בליליא לא בעינן כולי האי וסני בתלמא יומא מקדש שני דלא נפיש ישראל טובא ולא מצוות עלמא ולא משתכחי שיירתא דאולי בין ביממא ובין בליליא בעינן כולי האי רבא אמר לא שנא במקדש ראשון ולא שנא במקדש שני לא הטריחו רבנן באבדה יותר מדאי אמר רבינא שמע מינה כי מכריז גלימא מכריז דאי סלקא דעתך אבידתא מכריז בעינן למטפי ליה חד יומא לעיוני במאניה אלא שמע מינה גלימא מכריז שמע מינה רבא אמר אפילו תימא אבידתא מכריז לא הטריחו רבנן באבדה יותר מדאי ת"ר רגל ראשון אומר רגל ראשון רגל שני אומר רגל שני שלישי אומר סתם ואמאי לימא רגל שלישי דלא אתי לאחלופי בשני שני נמי אתיא

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

אבן

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

אבן

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

אבן

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

אבן

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

אבן

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

אבן

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

אבן

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

אבן

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

אבן

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

אבן

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

אלא הא דסנן מלא סכרי. דמשום סימנא מהדרין ואם נתן מלוה סימן מחזירין לו ואי נפול מיניה דלוה מי נחא ליה דתהוי דך תקנתא דניהדרה בסמין והא נחא ליה דנהוי ציד המולא לעולם: ודרשנין. צעדים: אם סימני לומר סימנים דאורייתא.

רבותא נקט דלפי אמינן דאורייתא אפי"ה עדים עדיפי כדמפרש ואזיל סימנין ועדים יתנן לבעל עדים: סימנין וסימנין. בלו שנים ונתנו סימניה: יעני. עד שיבא אליהו: מדה ארכו כו'. זה אומר מדה ארכו וזה נותן מדה רחבו: שעורי משער לה. אם ראה אותה ציד הצעלים שיערה כשהיה צעלה מכוסה צה אם טלית היא: מדה ארכו ורחבו ומדה גמיו. זה אומר כך ארכה וכך רחבה וזה אומר ארכה ורחבה כך וכך אמות צין הכל אצל אינו יודע כמה צלודך וכמה צרוח: גמיו. גאס יוניתי עשויה כמין ד' שלנו להכי קרי אורך ורחב יחד גמיו: הוא אומר סימני הגט. ואומר ממני נפל שמתלמי שלא ליתן: והיא אומרת סימני הגט. וממני נפל שנתנו לי וגרשמי: יתנן לה. שהוא נתנו ויודע סימנין אצל היא אם לא נתנו לה מהיכן ידעה: סימני החוט. שהגט קשור בו: צנפיה. מלאת אותו: מתני' שנינו. מפרש בגמרא: כדי שיער. כל אחד לצימו: שלשה. משישמע ההכרח ודע אם אצל לו כלום ואם יצין שאכל יחזור שלשה: ויכריז יום אחד. אני אצדמי ואני סימניה. ובגמרא פריך דג' ימים אין שהות לחזור לסוף א"י: ג' שני מקום שנמצא בו אבידה. שמה שלהן אומר: כדי שיגיע כו'. ולא ידעיקוהו הגשמים. אלמא כולי האי בעינן וממני תני שלשה: והסניצ וישבו כל ישראל צעריהם. ואע"ג דפורתא הוו בכל עריהן היו מפחירים ויש רחוקים מירושלים כצמחלה: ה"ג ויזין דהכי הוא איפכא מסתברא: מלום עלמא. לוות יל. טוויס השמים: שמע מינה. מדלא יחבי ליה לרצנן שהות אלא הליכה וחורה: גלימא מכריז. זה שמצאה מכריז שם חפץ טלית מלמתי ולכן לא הולכו ליתן שהות יוס אחד לעיין בכליו מה אצל שהאדם יודע כמה טליתות יש לו וכשהוא צדימו צודק אם ימצאה ואין לרין שהות: דאי ס"ד אבידתא מכריז. ואינו מוכיר שם הסתף לימזן ליה לכל חד וחד אכתי טפי יומא לעיוני צמאניה אם כל כליו צידו. ופולוגתא היא צה לקמן: לא סערימו. זה שהיה שהא יומא משעבה ימים: רגל ראשון. שהוא מכריז: אומר. צהכמו זהו רגל ראשון שלא להטריח את האלוד לחזור שלשי אומר ססס. אבידה מלמתי ואינו

א"א הא דתנן: מצא תכריך של שטרות או אגודה של שטרות ה"ו יחזיר הכי נמי דניחא ליה ללוה לאהדורי ליה למלוה אלא אמר רבא "סימנין דאורייתא דכתיב ויהיה עמך עד דרוש אחיך אותו וכו' תעלה על דעתך שיתנונו קודם שידרשנו אלא דרשנוהו אם רמאי הוא או אינו רמאי לאו בסימנין שמע מינה אמר רבא אם תמצא לומר סימנין דאורייתא אם תמצא לומר הא פשיט ליה סימנין דאורייתא משום דאיכא למימר כדרשנין סימנין וסימנין ביניח סימנין ועדים ינתן לבעל העדים סימנין וסימנין ועד אחד יעד אחד כמאן

דליתיה דמי ויניח עדי אריגה ועדי נפילה יתנתן לעדי נפילה דאמרינן ובונה ומאניש אחרניא נפל מדת ארכו ומדת רחבו ונתתן למדת ארכו דמדת רחבו שעורי קא משער לה כד מכסי לה מרה וקאי ומדת ארכו לא משתער לה מדת ארכו ומדת רחבו ומדת גמיו ינתן למדת ארכו ורחבו מדת ארכו ומדת רחבו ומדת משקלותיו ינתן למדת משקלותיו הוא אומר סימני הגט והיא אומרת סימני הגט ינתן לה במאי אילימא במדת ארכו ורחבו דלמא בהדי דנקיש ליה חזיתיה אלא נקב יש בו בצד אות פלוני הוא אומר סימני החוט והיא אומרת סימני החוט ינתן לה במאי אילימא בחיורא ובסומקא ודלמא בהדי דנקיש ליה חזיתיה אלא במדת ארכו הוא אומר בחפיסה והיא אומרת בחפיסה ינתן לו מ"ט מידע ידעה דכל מה דאית ליה בחפיסה הוא דמנח ליה: מתני' ועד מתי חייב להחזיר עד כדי שידעו בו שכניו דברי ר"מ ר' יהודה אומר לשלש רגלים ואחר הרגל האחרון שבעה ימים כדי שילך לביתו שלשה ויחזור שלשה ויכריז יום אחד: ג' תנא שכני אבידה מאי שכני אבידה אילימא שכנים דבעל אבידה אי ידע ליה ליזול ולהדריה נהליה אלא שכני מקום שנמצאת בו אבידה: רבי יהודה אומר ב' ורמינהו א בשלשה במרחשון שואלין את הגשמים ר"ג אומר ב' ב' (שהוא) ט"ו יום אחר החג כדי שיגיע אחרון שבא לנהר פרת אמר רב יוסף לא קשיא כאן במקדש ראשון כאן במקדש שני במקדש ראשון דנפיש ישראל טובא דכתיב בהו יהודה וישראל רבים כחול אשר על הים לרוב בעינן כולי האי במקדש שני דלא נפיש ישראל טובא דכתיב בהו כל הקהל ארבע רבוא אלפים שלש מאות ושישים לא בעינן כולי האי אמר ליה אביי והא כתיב וישיבו הכהנים והלוים וגו' והמשוררים והשוערים וכל ישראל בעריהם וכיון דהכי הוא אפכא מסתברא מקדש ראשון דנפיש ישראל טובא דמצוות עלמא ומשתכחי שיירתא דאולי בין ביממא ובין בליליא לא בעינן כולי האי וסני בתלמא יומא מקדש שני דלא נפיש ישראל טובא ולא מצוות עלמא ולא משתכחי שיירתא דאולי בין ביממא ובין בליליא בעינן כולי האי רבא אמר לא שנא במקדש ראשון ולא שנא במקדש שני לא הטריחו רבנן באבדה יותר מדאי אמר רבינא שמע מינה כי מכריז גלימא מכריז דאי סלקא דעתך אבידתא מכריז בעינן למטפי ליה חד יומא לעיוני במאניה אלא שמע מינה גלימא מכריז שמע מינה רבא אמר אפילו תימא אבידתא מכריז לא הטריחו רבנן באבדה יותר מדאי ת"ר רגל ראשון אומר רגל ראשון רגל שני אומר רגל שני שלישי אומר סתם ואמאי לימא רגל שלישי דלא אתי לאחלופי בשני שני נמי אתיא

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד וישמע ביום השביעי המכריז ויתן סימניה ויקנה למימרא דאין ישראל מהלך י' ימים היא. והתנן ב' במרחשון שואלים את

ד' ימים כדי שילך לביתו ויחזור ב' ויכריז יום אחד פ' כדי שילך שומע המכריז למקומו ויגיד וישמע האבדה ויבא מיד ו